

[Vilhelm Rasmussen.]

for at karakterisere nogle af Rigsdagens Medlemmer, der har angrebet hans Partis Politik, sagde, at de løb amok. Hvis det ærede Medlem rigtig vidste, hvad det vil sige, vilde han ikke benytte et saadant Billede. Men jeg erkender, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har sin særlige Taleform, en Taleform, som ingen anden her i det høje Ting har. Naar man hører det ærede Medlem, kommer man til at tænke paa en af de ældre, ærværdige Herrer i Holbergs Komедier, som, støttet til en lang sølvbeslaaet Stok, under sirlige Buk udslynger uelskværdige Bemærkninger til forskellige Sider uden at tænke paa deres egne Skrøbeligheder.

Som det ærede Medlem var uheldig i det formelle, var han ogsaa højst uheldig med Sagens Realitet. Af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem benyttede Udtalelser af mig, kan jeg forstaa, at han trods sin Alder har været en alt for lærvillig Elev af Hitler, som han selv hentydede til. For det regnes dog for at være et af de allerringeste Fif i en Diskussion i Stedet for at holde sig til det, der er sagt, at give det Udseende af, at der er sagt noget ganske andet, og saa argumentere mod det, og det var det, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde.

Hvis det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed at læse i Fortrykket, vilde han deraf have set, at jeg Gang paa Gang har rettet min Kritik mod den Politik, Venstre og det konservative Folkeparti har ført fra 1914 til Dato. Jeg har aldeles ikke givet det ærede Medlem Hr. N. Neergaard alene Skylden for de store Spekulationer og de store Spekulationstab, men det var Partiets Politik, jeg angreb. Overfor dette Angreb har det ærede Medlem klogeligt tiet stille, for der kan han ikke forsvare sit Parti.

For saa vidt jeg angreb det ærede Medlem personligt — personligt som Politiker naturligvis, det ærede Medlems Personlighed agtes højt af alle —, har jeg kun angrebet det ærede Medlem, fordi han, skønt Fører for sit Parti, intet har gjort i Krigsaarene og i Aarene derefter for at gaa op imod den skadelige Økonomi og skadelige Politik, som Venstre og det konservative Folkeparti har ført fra 1914 til Dato.

Jeg har aldrig hørt det ærede Medlem desavouere afdøde P. Th. Nielsen, naar han krævede Verdensmarkedets Pris, eller det ærede Medlem Hr. Pinstrup, den nuværende højtærede Formand. Jeg har ikke hørt det ærede Medlem tage Afstand fra den Landmand, der under Krigen krævede Verdensmarkedets Pris, selv om et Pund Smør

skulde komme til at koste 30 Kr. Nej, det ærede Medlem har netop undladt, trods sit Førerskab indenfor Venstre, at gøre sit til, at Partiet Venstre kunde dæmme op mod det skadelige Profitbegær, som vi oplevede under Verdenskrigen og i Tiden derefter. Det er et Ansvar, det ærede Medlem personligt ikke kan løbe fra.

Denne skadelige Spekulation, har — det var min Paastand — været den medvirkende Aarsag til de store Krak, bl. a. og især Landmandsbankrakket. Disse store Krak og de kæmpemæssige Fejl, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har begaaet, i Særdeleshed ved Ordningen af Landmandsbanksagen, er medvirkende og særlig betydningsfulde Aarsager til, at det ærede Medlem har maattet optage de kæmpemæssige Laan til svimlende Renter, der nu bevirker, at der paa Statsbudgettet maa ansættes saa store Beløb til Afdrag og Renter. Det er det, jeg har angrebet, naar det ærede Medlem selv er staaet herop og med klædelig Beskedenhed har krævet Hovedæren for, at Statens Regnskab er, som det er. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke gik ind i en Realitetsforhandling om disse Sager; for her staaer det ærede Medlem saa svagt som nogen.

Det interesserede mig i Gaar at høre det ærede Medlem Hr. Krag kritisere det konservative Folkeparti, fordi det i 1922 fremsatte den berømte eller berygtede Dagsorden „Uanset . . .“. Ja, Utak er Verdens Løn. Hvis det konservative Folkeparti hin Septemberdag i 1922 ikke havde givet det ærede Medlem Hr. N. Neergaard dette Halmstraa, og hvis den store Politiker Hr. N. Neergaard ikke den Gang havde nedværdiget sig til at tage dette Halmstraa, saa var det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gaaet til Bunds som Politiker i 1922.

Jeg mener derfor, at det havde været nok saa rigtigt overfor et ganske sagligt Angreb, om det ærede Medlem havde forsøgt paa sagligt og mere høfligt at klare for sig; men jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem har gjort, som han gjorde. For det, der har karakteriseret denne Finanslovdebat, er jo dette, at det er den højtærede Opposition, som har faaet Lussingerne, og i ganske særlig Grad det højtærede Medlem Hr. N. Neergaard.

Kr. Kristensen: Jeg maa beklage de Udtalelser, den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri fremkom med i Anledning af min Anbefaling af det Andragende, som er indsendt fra Fiskere paa Vestkysten om at faa Redningsdamperen flyttet fra Lemvig